مصاحبه با مجله همشهری جوان شماره ۵۴۹
چاپ ۴ اردیبهشت ۱۳۹۵

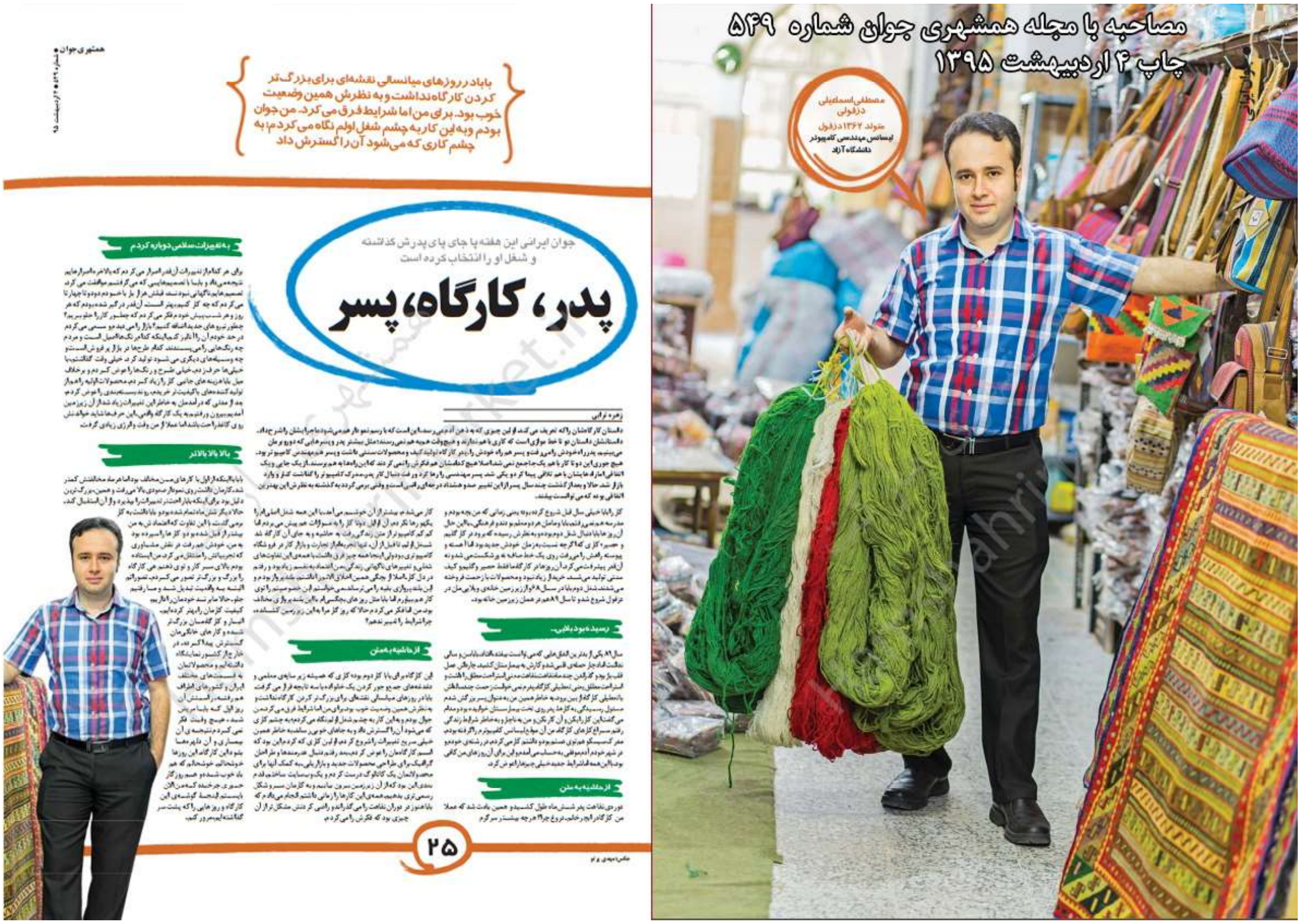

> بابا در روزهای میانسالی نقشه‌ای برای بزرگ‌تر کردن کارگاه نداشت و به نظرش همین وضعیت خوب بود. برای من اما شرایط فرق می‌کرد. من جوان بودم و به این کار به چشم شغل اولم نگاه می‌کردم؛ به چشم کاری که می‌شود آن را گسترش داد

جوان ایرانی این هفته پا جای پای پدرش گذاشته و شغل او را انتخاب کرده است

پدر، کارگاه، پسر

زهره ترابی

بالا بالا بالاتر

از حاشیه به متن

مصطفی اسماعیلی دزفولی
متولد ۱۳۶۲ دزفول
لیسانس مهندسی کامپیوتر دانشگاه آزاد

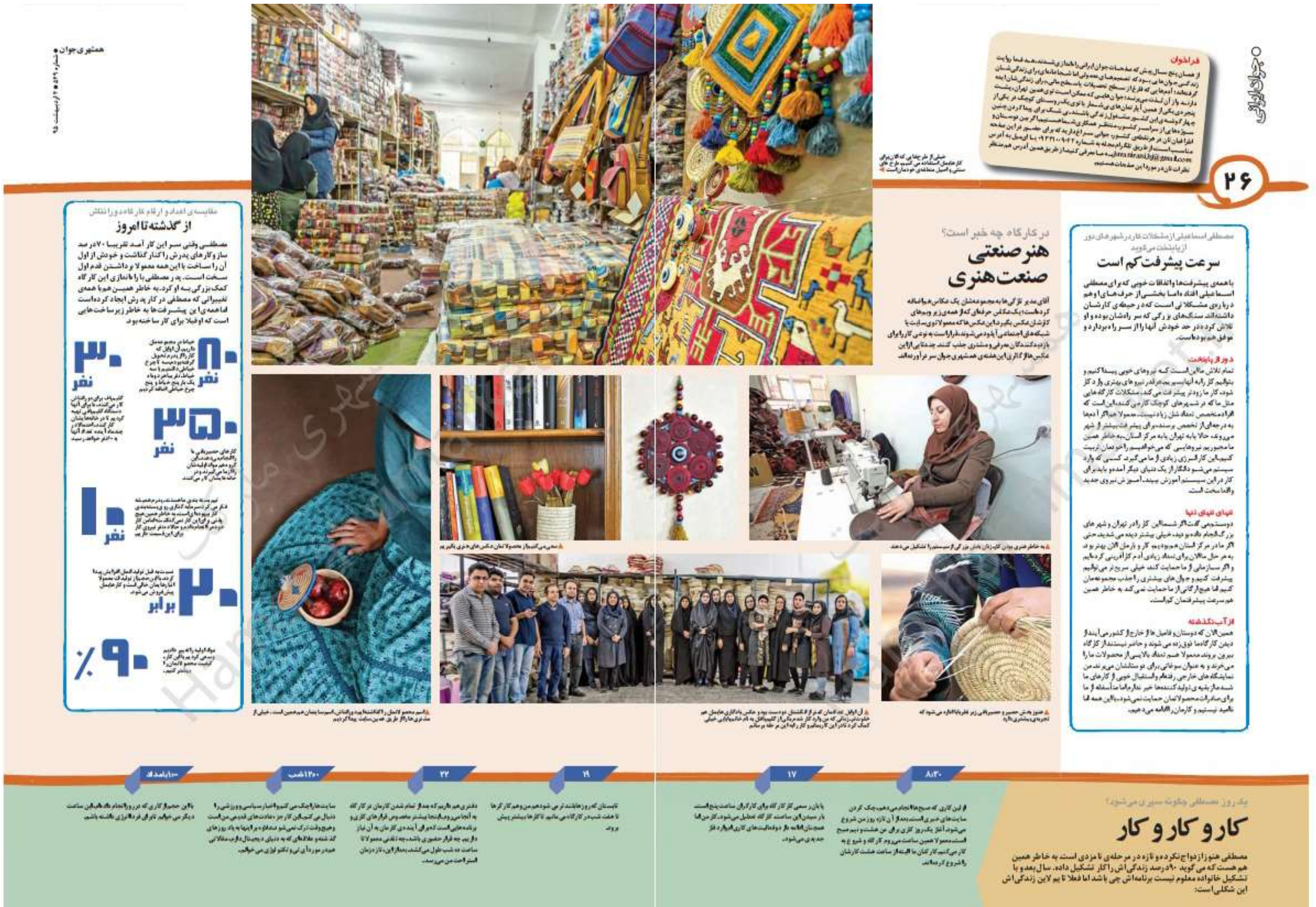

از گذشته تا امروز

مصطفی وقتی سر این کار آمد تقریبا ۷۰ درصد ساز و کارهای پدرش را کنار گذاشت و خودش از اول آن را ساخت با این همه معمولا برداشتن قدم اول سخت است. پدر مصطفی با راه‌اندازی این کارگاه کمک بزرگی به او کرد. به خاطر همین هم با همه‌ی تغییراتی که مصطفی در کار پدرش ایجاد کرده است اما همه‌ی این پیشرفت‌ها به خاطر زیرساخت‌هایی است که او قبلا برای کار ساخته بود

۳۰ نفر

۲۰ نفر

۳۵۰ نفر

۱۰ نفر

۲۰ برابر

۹۰٪

در کارگاه چه خبر است؟

هنر صنعتی صنعت هنری

آقای مدیر تازگی‌ها به مجموعه‌شان یک عکاس هم اضافه کرده است؛ یک عکاس حرفه‌ای که از همه‌ی زیر و بم‌های کارشان عکس بگیرد. این عکس‌ها که معمولا توی سایت یا شبکه‌های اجتماعی آپلود می‌شوند قرار است به نوعی کار را برای بازدیدکنندگان معرفی و مشتری جلب کنند. چندتایی از این عکس‌ها از گالری این هفته‌ی همشهری جوان سر درآورده‌اند.

مصطفی اسماعیلی از مشکلات کار در شهرهای دور از پایتخت می‌گوید

سرعت پیشرفت کم است

با همه‌ی پیشرفت‌ها و اتفاقات خوبی که برای مصطفی اسماعیلی افتاده اما بخشی از حرف‌های او هم درباره‌ی مشکلاتی است که در حیطه‌ی کارشان داشته‌اند. سنگ‌های بزرگی که سر راهشان بوده و او تلاش کرده در حد خودش آنها را از سر راه بردارد و موفق هم بوده است.

دور از پایتخت

تنهای تنهای تنها

از آب گذشته

فراخوان

جوان ایرانی

یک روز مصطفی چگونه سپری می‌شود؟

کار و کار و کار

مصطفی هنوز ازدواج نکرده و تازه در مرحله‌ی نامزدی است. به خاطر همین هم هست که می‌گوید ۹۰ درصد زندگی‌اش را کار تشکیل داده. سال بعد و با تشکیل خانواده معلوم نیست برنامه‌اش چی باشد اما فعلا تایم لاین زندگی‌اش این شکلی است:

۸:۳۰

۱۷

۱۹

۲۲

۱۲:۰۰ شب

۱:۰۰ بامداد